

GÁL FERENC

Ház körüli munkák

41.

*Ez nem ismeretterjesztő kiadvány.
Nem is jobbik énem tudatfolyamából
félkönyöknyi, amit párás szemmel
utódomra hagynék. Hogy szorult
helyzetében segítse, mint serdült
ifjakat a márványember bódévárostól
és nyelvromlástól mentes költeménye.
Lebegtetve, hogy a szavak összhatása
bizonyul-e valaha is forráskódnak,
vagy az írópulton csak egy újabb
besorolás készül. Megint egyszer
külön kerülnek az olyan töredékek,
hogy a mozdonytemetőnél nem kapni
virágot, a fa is vízben ázva lesz súlyosabb
a víznél. A megidézett folyó átszeli
a tízszótagos mondatok világát,
négymotoros gépek húznak keletnek,
és a fák mögött a zugfőzde üstje csikordul,
ha éppen az kell.*

52.

*Megdolgozunk a gyönyörökért is.
Nem gyűjtünk rá utána,
csak fekszel hason, én meg
karom fejem alá hajtva, háton.
Így beszéljük át, a terasz sarkaira
milyen szilvák gyűlnek éjszakánként,
és hogy pont én örököltem
azt az útibőrönd szappant.
Beoszthatnánk évekre előre,
az illatokat, színeket is variálva,
de adhatok a családi nap vége felé
szedelőzködőknek, beharangozó
vagy magyarázat nélkül.
Felvéve a fogas előtt ezt a pózt,
ahogy a távkapcsolóval kezében
itt álldogálsz, és nem tudod,
hogy belenézzünk-e az unalomig
ismert filmbe, vagy maradjunk
a bevált zenéknél, az éjszakai
áramtól vöröslő macskaszemnél.*